

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

FRANCK, ZAGREB

Zagreb, svibanj 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	4
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	4
3.1.	Odluka o pretvorbi	4
3.1.1.	Razvojni program	5
3.1.2.	Program pretvorbe	6
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	7
3.1.4.	Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća	7
3.1.4.1.	Iskaz nekretnina po rješenju Fonda	9
3.1.5.	Pretvaranje potraživanja Zagrebačke banke d.d. u udjel	10
3.2.	Rješenje o suglasnosti na pretvorbu i upis Društva u sudski registar	10
3.3.	Provedba programa pretvorbe	11
3.3.1.	Upis dionica s pravom popusta i pravom prvenstva	11
3.3.2.	Upis dionica bez popusta	13
3.3.3.	Prijenos neupisanog dijela dionica fondovima	14
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	15
4.1.	Dionice s popustom i bez popusta	15
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	16
4.3.	Vlastite dionice	17
4.3.1.	Otkup vlastitih dionica	18
4.3.2.	Prodaja vlastitih dionica	18
4.3.2.1.	I. tranša kredita za kupnju vlastitih dionica	19
4.3.2.2.	II. tranša kredita za kupnju vlastitih dionica	19
4.3.2.3.	III. tranša kredita za kupnju vlastitih dionica	20
4.3.2.4.	Pozajmice Društva	21
4.4.	Povećanje vrijednosti temeljnog kapitala	22

5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	22
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	22
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	23
5.2.1.	Ulaganja u materijalnu imovinu	27
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	29
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	29
6.2.	Ocjena postupaka privatizacije	29
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	30

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

Klasa: 041-03/01-01/319

Urbroj: 613-01-02-02-5

Zagreb, 22. svibanj 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA FRANCK, ZAGREB

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Franck, Zagreb.

Revizija je obavljena u razdoblju od 21. siječnja do 22. svibnja 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije Poduzeća, te poslovanje Društva reguliraju sljedeći zakonski propisi i drugi akti:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95) - dalje u tekstu Zakon o pretvorbi,
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 30/90, 40/90, 19/91 i 29/91),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/9 i 121/99),
- Zakon o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima (Narodne novine 107/95, 142/98 i 87/00),
- Zakon o zabrani prijenosa prava raspolaganja i korištenja određenih nekretnina u društvenom vlasništvu na druge korisnike odnosno u vlasništvu fizičkih i pravnih ~~osoba~~ (Narodne novine 53/90),
- Zakon o ništavosti određenih vrsta ugovora o osiguranju i ugovora o kreditu (Narodne novine 9/94),
- Zakon o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Zakon o poljoprivrednom zemljištu (Narodne novine 34/91),
- Zakon o građevinskom zemljištu (Narodne novine 48/88, 16/90 i 53/90),
- Zakon o računovodstvu (Narodne novine 90/92),
- Međunarodni računovodstveni standardi (Narodne novine 47/95, 65/96, 39/97 i 148/99),
- Zakon o porezu na dobit (Narodne novine 35/95, 106/96 i 127/00),
- Zakon o porezu na dohodak (Narodne novine 109/93, 95/94, 25/95, 52/95, 106/96, 164/98 i 127/00),
- Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91), te drugi zakoni i propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Poduzeće Franck s p.o. - prehrambena industrija (dalje u tekstu: Poduzeće) upisano je u sudski registar pod oznakom FI-3661/90-2, a započelo je proces pretvorbe 29. lipnja 1992. Sjedište Poduzeća je u Zagrebu, Vodovodna 20. Djelatnost je proizvodnja kavovina, začina i ostalih prehrambenih proizvoda, prerada i konzerviranje voća i povrća, ratarstvo, poljoprivredne usluge za biljnu proizvodnju, usluge uskladištenja te trgovina na veliko i malo prehrambenim proizvodima.

Ovlaštena osoba za zastupanje u trenutku donošenja Odluke o pretvorbi do dana obavljanja revizije (2. travnja 2002.) bio je direktor Milan Artuković.

Franck, prehrambena industrija osnovana je 1892. u Zagrebu, pod imenom "Hinko Franck Sinovi" i to kao dio multinacionalne kompanije "Heinrich Franck und Sohne", jedne od najvećih i najmoćnijih multinacionalnih kompanija u Europi. Poduzeće je osnovano u vrijeme nastajanja prehrambene industrije na zagrebačkom području, čime je započeo proces industrijalizacije jer su u tom razdoblju osnovane proizvodnje pića, slatkiša, duhana i ostalog. Koncem 1950. započinje industrijska prerada kave u Poduzeću što je danas glavni proizvod i okosnica razvoja. Tijekom 1960. počinje snažan razvoj novih proizvoda, među kojima su najznačajniji čajevi, dodaci jelima, praškasti proizvodi i prerađeni šećer, a sredinom 1970. započinje uzgoj i prerada krumpira. Modernizacijom proizvodnje do 1991. postignuta je veća produktivnost rada, manji kalo u proizvodnji, ušteda energije te veća efikasnost u poslovanju. Poduzeće je doseglo razinu srednje velikog industrijskog poduzeća s visokom efikasnošću poslovanja i razvoja.

U 1991. ostvaren je ukupan prihod u iznosu 2.530.038.000.- HRD (46.001.000,- DEM), ukupan rashod 2.214.563.000.- HRD (40.265.000,- DEM) te bruto dobit u iznosu 315.475.000.- HRD (5.736.000,- DEM). Koncem 1991. ukupna aktiva odnosno ukupna pasiva iznosile su 2.267.113.000.- HRD (41.221.000,- DEM). Primijenjen je tečaj Narodne banke Hrvatske od 31. prosinca 1991., 55.- HRD za 1,- DEM.

Koncem 1991., Poduzeće je imalo 727 zaposlenika.

2.2. Statusne i druge promjene

Franck dioničko društvo (dalje u tekstu: Društvo), MBS 080000209 upisano je u sudski registar 29. prosinca 1992. pod oznakom i brojem Fi-23538/92. Upis usklađenja općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima obavljen je 10. travnja 1995. Promjena predmeta poslovanja - djelatnosti i upis izmjene odredbe Statuta upisana je u sudski registar 29. rujna 1997., a odnosi se na upis djelatnosti proizvodnje, prometa i skladištenje otrova te na izmjenu članka 3. Statuta o predmetu poslovanja. Odlukom glavne skupštine od 3. srpnja 1998. temeljni kapital koji je nakon renominacije kapitala izraženog u DEM iznosio 153.999.056,70 kn povećan je za 16.868.943,30 kn na 170.868.000,00 kn. Nominalni iznos svake dionice Društva povećan je s 360,51 kn, za 39,49 kn tako da je nakon povećanja nominalni iznos dionica iznosio 400,00 kn. Povećanje temeljnog kapitala obavljeno je na teret pričuva Društva.

Izvanredna glavna skupština 21. prosinca 1999. donijela je odluku o drugom povećanju temeljnog kapitala iz pričuva Društva s iznosa od 170.868.000,00 kn, za iznos od 85.434.000,00 kn na iznos od 256.302.000,00 kn. Povećanje temeljnog kapitala je provedeno tako da je povećan nominalni iznos dionica od 400,00 kn, za iznos od 200,00 kn na iznos od 600,00 kn. Društvo ima u vlasništvu dva povezana društva: Franck Celje d.o.o. i Franck za proizvodnju i trgovinu d.o.o., Sarajevo.

2.3. Vlasnički povezana društva

Ostvareni uspješni rezultati poslovanja Društva omogućili su razvoj i širenje prodaje vlastitih proizvoda i na inozemna tržišta. Dana 28. studenoga 1997. Društvo je zaključilo ugovor o kupnji 100% udjela u društvu Mezanin d.o.o. sa sjedištem u Mariboru, Slovenija. Ugovorena cijena bila je 60.000,- DEM koja je plaćena u tolarskoj protuvrijednosti. Do dana obavljanja revizije, novo osnovano društvo Franck Celje d.o.o. dokapitalizirano je tri puta u ukupnom iznosu 3.436.379,- DEM. Društvo je 16. prosinca 1997. izvršilo prvu dokapitalizaciju u iznosu od 273.900.000,- SIT ili 2.913.441,- DEM. U studenom 1998. izvršena je druga dokapitalizacija u iznosu 31.350.000,- SIT ili 325.538,- DEM. Treća dokapitalizacija izvršena je u travnju 1999. u iznosu 19.400.000,- SIT ili 197.400,- DEM.

U 2001. navedeno društvo ostvarilo je ukupan prihod u iznosu 24.837.567,16 kn (6.838.349,- DEM), ukupan rashod 24.626.918,72 kn (6.780.353,- DEM) te bruto dobit u iznosu 210.648,44 kn (57.996,- DEM). Primijenjen je tečaj Narodne banke Hrvatske od 31. prosinca 2001. (3,6321 kn za 1,- DEM).

U listopadu 2000. Društvo je donijelo Odluku o osnivanju društva Franck d.o.o. za proizvodnju i trgovinu u Sarajevu, Bosna i Hercegovina, s osnivačkim ulogom u iznosu 5.000,- DEM. Dana 23. studenoga 2000. Kantonalni sud u Sarajevu donio je Rješenje kojim je društvo upisano u sudski registar. Odlukom osnivača od 25. siječnja 2001. temeljni kapital je povećan na iznos od 927.560,- DEM, od čega 505.000,- DEM u novcu i 422.560,- DEM u stvarima. U 2001. društvo Franck d.o.o., Sarajevo ostvarilo je ukupan prihod u iznosu 36.305.821,72 kn (9.995.821,- DEM), ukupan rashod 36.278.053,58 kn (9.988.176,- DEM) te bruto dobit u iznosu 27.768,14 kn (7.645,- DEM).

U 2001. Društvo je otvorilo predstavništvo u Paraćinu, Srbija.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Na temelju odredbi članka 10. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Radnički savjet društvenog poduzeća Franck donio je 29. lipnja 1992. Odluku o pretvorbi poduzeća u dioničko društvo. Članovi Radničkog savjeta bili su: Josip Zajec, Franjo Posavac, Ante Gašparević, Marica Ivić, Ivo Pokopac, Boris Jambor, Martin Kušenić, Nikola Pekić, Gabrijel Žabec, Jeronim Mlinarić, Vladimir Zgrablić, Aljoša Russo, Mirjana Grubelić, Branko Puclin, Branka Horak i Katarina Bebek.

Odlukom je utvrđen sljedeći model pretvorbe:

- a) prodaja Poduzeća odnosno idealnih dijelova poduzeća, u vrijednosti društvenog kapitala u iznosu od 39.238.000,- DEM putem javnog prikupljanja ponuda za upis i otkup dionica, umanjenog za naknadu eventualnim prijašnjim vlasnicima nekretnina u iznosu 11.770.000,- DEM,

b) pretvaranjem potraživanja Zagrebačke banke d.d. u udjel u visini 3.479.000,- DEM.

Odluka o pretvorbi i propisana dokumentacija dostavljeni su 29. lipnja 1992. Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija), što je u skladu s rokom propisanim odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi. Uz odluku o pretvorbi, Agenciji je dostavljena dokumentacija propisana člankom 11. Zakona o pretvorbi:

- odluka o isključenju stanova iz vrijednosti društvenog kapitala,
- program pretvorbe,
- izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske o zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna za 1990.,
- podaci o proizvodnim, tehnološko-tehničkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima poduzeća, tržišnom položaju poduzeća,
- razvojni program,
- podatke i dokaze o pravu korištenja nekretnina,
- izvod iz sudskog registra, te
- elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća.

Elaboratom o procjeni utvrđena je vrijednost Poduzeća u iznosu 42.717.000,- DEM, što čini vrijednost društvenog kapitala u iznosu 39.238.000,- DEM, uvećana za iznos potraživanja 3.479.000,- DEM koje će biti pretvoreno u udjel. Na temelju odluke radničkog savjeta, vrijednost stanova nije uključena u vrijednost društvenog kapitala, a stanovi su predani na prodaju Fondu stambenog i komunalnog gospodarstva Grada Zagreba. Nakon što je radničkom savjetu istekao mandat, u Poduzeće je uveden Upravni odbor, koji je radio u sastavu: Milan Artuković, Ivo Kmetović, Slavko Galić, Franjo Filipović i Ivan Škoro.

3.1.1. Razvojni program

Razvojnim programom utvrđena je postojeća tržišna pozicija Poduzeća i razvoj koji će velikim dijelom ovisiti o vlastitoj kontroli prodajnih kanala. Poduzeće je koristilo indirektno kanale prodaje, uz pretežiti udjel posredovanja trgovine na veliko i malo. Na taj način, prodaja ne omogućuje kontrolu nad distribucijskim tokovima, što može biti od presudnog značaja za realizaciju. Navedeno je razlog, zbog kojeg je Poduzeće u svom planu razvoja predvidjelo, pored tehnološko-tehničkog unapređenja proizvodnje, osuvremeniti i organizaciju distribucije svojih proizvoda. Predviđene su investicije u vlastite prodavaonice te zajedničke prodavaonice sa zainteresiranim partnerima. Planom razvoja nastoji se ostvariti do 30% prodaje vlastitih proizvoda sistemom distribucijskih centara.

Ulaganjem u razvoj prodaje, Poduzeće će ostvariti tržišne prednosti pred konkurencijom i postići određenu kontrolu tržišta.

Razvojnim programom planirana su i ulaganja u proizvodnju kave, čajeva i instant proizvoda te tehnološku modernizaciju skladištenja suncokreta. Sve to u svrhu ostvarenja tehnološko-tehničke opremljenosti koja će donijeti povećanje ekonomičnosti odnosno smanjenje normativa utrošaka sirovina, materijala i energije.

Dotadašnje ulaganje u proizvodnju kave omogućilo je da se zadovolji potražnja za mljevenom kavom, te da se održi na tržištu priznata kvaliteta kave. Planiran je nastavak ulaganja u proizvodnju kave i to prije svega u opremu za prženje kave, s obzirom da je postojeća oprema za prženje kave stara preko 20 godina. U skladu s navedenim u idućih pet godina planirana je nabava linije za prženje kave kapaciteta 2.500 kg/h. Planirana je i nabava opreme za čišćenje i transport sirove te pržene kave, upravljanje, kompjutersko vođenje i registraciju cjelokupnog proizvodnog procesa. Također je planirana i nabava dvije linije za mljevenje kave kapaciteta od 2000 kg/h do 2500 kg/h i jedne linije za vakum pakiranje mljevene kave u paketićima od 250 grama i 900 grama. Navedena ulaganja trebaju omogućiti pored zadovoljavanja ekoloških zahtjeva u samoj proizvodnji, smanjenje utroška energije i rada za 50% te uštedu na sirovini od 1,5%, što ima značajan učinak na smanjenje troškova proizvodnje. Planirano je i ulaganje u opremu za proizvodnju čajeva odnosno nabavku jedne linije za pakiranje čajeva. Ulaganje u liniju čajeva omogućiti će smanjenje utroška energije i rada za 30%, te sirovine za 1%.

Radi povećane proizvodnje i prerade suncokretove jezgre, postojeće skladište u Bjelovaru nije zadovoljavalo narasle potrebe, te je razvojnim programom planirano ulaganje u izgradnju skladišta veličine 450 m² s pripadajućom opremom.

Sastavni dio razvojnog programa bila je analiza koja je pokazala da je Poduzeće imalo stabilnu tržišnu poziciju, kontinuirano ulagalo u tehnološko-tehničku obnovu proizvodnih kapaciteta te širilo proizvodne i prodajne asortimane. Analizom tržišta utvrđeno je da Poduzeće ima mogućnosti prodaje veće količine proizvoda od planiranih.

Analizom novčanih tokova utvrđeno je da je Poduzeće poslovalo s dobitkom i da veličina neraspoređene dobiti omogućuje visok stupanj samofinanciranja planiranih ulaganja u opremu i distribucijske centre.

3.1.2. Program pretvorbe

Programom pretvorbe predviđen je model pretvorbe Poduzeća u dioničko društvo putem prodaje dionica. Osnovna glavnica Društva podijeljena je na 427 170 redovnih dionica nominalne vrijednosti 100,- DEM za jednu dionicu. Programom pretvorbe od 29. lipnja 1992. predviđeno je da se u prvom krugu ukupno upisuje 427 170 dionica Društva, u ukupnoj nominalnoj vrijednosti 42.717.000,- DEM. U sklopu prodaje Poduzeća odnosno njegovih idealnih dijelova upisuje se 274 680 dionica, za pretvaranje potraživanja u udjel 34 790 dionica i Hrvatskom fondu za razvoj na ime osiguranja naknade prijašnjim vlasnicima nekretnina 117 700 dionica.

U prvom krugu, za upis dionica imaju pravo sudjelovati zaposleni i ranije zaposleni u Poduzeću koji mogu upisati najviše 274 680 dionica ukupne nominalne vrijednosti 27.468.000,- DEM. Programom pretvorbe zaposleni i ranije zaposleni mogu upisati i uplatiti dionice uz osnovni popust od 20% i dodatni popust od 1% za svaku navršenu godinu radnog staža. Ukupno se uz popust može prodati najviše 50% vrijednosti društvenog kapitala što iznosi 19.619.000,- DEM.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

S obzirom da je Poduzeće među prvima krenulo u proces pretvorbe, već u srpnju 1991. Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske dala je ocjenu zakonitosti i realnosti godišnjeg obračuna Poduzeća za 1990. Utvrđeno je da je navedeni godišnji obračun iskazan u skladu s propisima i računovodstvenim standardima.

S obzirom da Poduzeće nije do 29. veljače 1991. predalo Agenciji potrebnu dokumentaciju određenu člankom 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske izradila je 10. lipnja 1992. Dodatak izvještaju o zakonitosti i realnosti obračuna za 1990. te o kontroli popisa sredstava i izvora sredstava na dan 31. prosinca 1991.

Zaključeno je, da se provedenim provjerama sredstava i izvora sredstava za 1991., a na osnovi zakonskih propisa, općih akata Poduzeća, popisane dokumentacije i računovodstvenih evidencija potvrđuje pravilnost i zakonitost popisa, odnosno realnost sredstava i izvora sredstava iskazanih u godišnjem obračunu za 1991.

Poduzeće je izradilo analizu i ocjenu boniteta Poduzeća na temelju financijskih podataka za 1990. i 1991. Poduzeće je bilo uredno, ažurno i točno u obavljanju svojih financijskih i knjigovodstvenih poslova, kao i u obračunavanju i plaćanju obveza. Uspijevalo je održati relativno visoku razinu uspješnosti, likvidnosti i solventnosti u svome poslovanju jer nije poslovalo s gubitkom. Solventnost je bila dobra jer je uvijek imalo raspoloživih sredstava na žiro računu. Nikad nije bilo blokirano i na vrijeme je uspijevalo pribaviti devizna sredstva za plaćanje uvoznih sirovina.

U 1991. raspoloživa novčana obrtna sredstva bila su veća za 66% od kratkotrajnih obveza, što pokazuje da je Poduzeće bilo u stanju podmiriti svoje kratkotrajne obveze. Uspješno je održavalo platežnu sposobnost u svezi podmirenja obveza prema dobavljačima i naplate potraživanja od kupaca. Relativno malo je koristilo bankarske i druge kratkoročne kredite i to svega 10% od ukupnih izvora sredstava te su ostvarene značajne uštede u troškovima kamata. Potraživanja od kupaca i druga kratkoročna sredstva pokrivala su sve kratkoročne obveze i 14% dugoročnih obveza.

U odnosu na 1990. financijska stabilnost poboljšana je 1991. jer je iznos trajnog kapitala dostigao gotovo dvije trećine iznosa ukupnih izvora sredstava odnosno trajni kapital je povećan s 43% u 1990. na 64% u 1991.

3.1.4. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća

Procjena vrijednosti Poduzeća obavljena je na temelju knjigovodstvene i tržišne vrijednosti. Knjigovodstvena vrijednost utvrđena je na temelju godišnjeg obračuna na dan 31. prosinca 1991. i iznosila je 26.889.000,- DEM. Elaborat je izradio Ekonomski institut, Zagreb. Postupak procjene obavljen je na temelju fizičkog uviđaja i ocjena stanja zemljišta, građevinskih objekata i opreme na lokacijama Poduzeća, ispitivanja i analiza proizvodne dokumentacije, obračunavanja vrijednosti svih sredstava i izvora sredstava korištenjem domaćih i inozemnih cijena. Vrijednost Poduzeća procijenjena je u iznosu 39.238.000,- DEM. Odlukom tijela upravljanja stanovi su izuzeti iz društvenog kapitala Poduzeća i predani na gospodarenje fondovima u stambeno komunalnom gospodarstvu.

U svibnju 1992. sačinjena je dopuna elaborata koja se odnosila na procjenu vrijednosti zemljišta i građevinskih objekata. Elaboratom o procjeni vrijednosti nekretnina obuhvaćene su nekretnine na pet lokacija i to: dvije lokacije u Zagrebu, Vodovodna 20 i Žitnjak bb, lokacija u Hercegovcu, Bjelovaru i lokacija u Sarajevu.

Ukupna vrijednost nekretnina procijenjena je u iznosu 21.798.678,- DEM. Navedeni iznos uključuje vrijednosti nekretnina u Zagrebu, Vodovodna 20 u iznosu 14.969.813,- DEM i Žitnjak bb 1.002.380,- DEM, u Sarajevu 151.053,- DEM, u Hercegovcu 4.595.345,- DEM i nekretnina u Bjelovaru u iznosu 1.080.087,- DEM.

Lokacija u Zagrebu, Vodovodna 20 je glavna lokacija Poduzeća s upravom, razvojno-istraživačkim centrom, proizvodnim kompleksom i ostalim pratećim objektima. Lokacije na Žitnjaku, u Bjelovaru i Hercegovcu sadržavale su proizvodne i skladišne prostore, a u Sarajevu samo skladišni prostor.

Imovina poduzeća je u velikoj mjeri specifična, jer se sastoji od građevina i opreme vrlo različite starosti, pa su se morale primijeniti kombinirane metode procijene vrijednosti. U procjeni nekih dijelova imovine, kao primjerice građevinskih objekata, procjenjivala se zamjenska vrijednost i tržišna vrijednost jer je taj pristup omogućio najrealniju procjenu tog dijela imovine. Kod procjene vrijednosti zemljišta za polazište je uzeta tržišna vrijednost u iznosu 3.037.404,- DEM, koja je manja za 50% od vrijednosti evidentirane u knjigovodstvu, a uzrok tome je isključivanje poljoprivrednog zemljišta iz procjene na lokacijama u Bjelovaru i Hercegovcu. Tržišna vrijednost dobivena je od tijela općinske uprave, a na lokacijama u Zagrebu tržišna vrijednost uvećana je za 20% dodatnih troškova prijenosa i naknade.

Proračun vrijednosti nekretnina sadrži osnovne karakteristike i vrijednosti zemljišta, priključaka, objekata i vanjskog uređenja lokacije. Elaborat sadrži tabelarni pregled s popisom objekata, geometrijskim podacima, novu i sadašnju vrijednost nekretnina, te ukupnu vrijednost i jedinične cijene po m² površine. Kod procjene većih građevinskih objekata, primjenjivane su tadašnje jedinične tržišne cijene i to na pogonske zgrade, upravne zgrade, infrastrukturu i ograde. Za manje objekte primjenjivana je revalorizirana sadašnja knjigovodstvena vrijednost. U procijenjenu vrijednost građevinskih objekata uključena je i vrijednost ugrađenih instalacija, ali bez strojarske i elektro opreme. Procijenjena vrijednost građevinskih objekata iznosila je 18.494.467,- DEM, što je za 81% više od knjigovodstvene jer je stvarni vijek trajanja objekata gotovo dvostruko duži od zakonski propisanog, a stope revalorizacije vrijednosti građevina bile su uglavnom niže od stvarnog rasta građevinskih cijena.

Vrijednost opreme je procijenjena u iznosu 9.067.600,- DEM. S obzirom na raznovrsnost i veliki raspon starosti opreme prilikom utvrđivanja stvarne vrijednosti primijenjena je kombinacija zamjenske i knjigovodstvene metode te su primijenjene domaće i inozemne cijene. Procijenjena sadašnja vrijednost opreme bila je za 491% veća od knjigovodstvene. Zakonski vijek trajanja opreme bio je kraći od stvarnog, pa su mnoga sredstva knjigovodstveno bila otpisana ili pri kraju zakonskog vijeka trajanja, iako su još upotrebljiva u proizvodnom procesu. Stope revalorizacije godinama su zaostajale za rastom nabavnih cijena opreme, pa je došlo do velike razlike između knjigovodstvene vrijednosti i nabavnih cijena na inozemnom i domaćem tržištu.

Procjena vrijednosti zaliha materijala i sirovina, zaliha nedovršene proizvodnje i gotovih proizvoda obavljena je na bazi popisanih količina na dan 31. prosinca 1991. Procjena vrijednost materijala i sirovina na zalihi iznosila je 6.972.420,- DEM.

Procijenjena je po utvrđenim planskim cijenama, tako da vrijednost zaliha najčešće nije

istovjetna njezinoj tržišnoj vrijednosti. Svrha postupka procjene bila je da se utvrdi tržišna vrijednost za sve materijale i sirovine koji su bili na zalih. S obzirom da se radilo o velikom broju artikala i nemogućnosti utvrđivanja tržišne vrijednosti za sve materijale i sirovine, odabrano je metodološko rješenje. Ono se zasnivalo na odabiru samo onih materijala i sirovina čija je planska vrijednost zalihe grupe materijala prelazila vrijednost od 250.000.- HRD ili 4.545,- DEM, te su se za njihovo vrednovanje koristile tržišne cijene iz prosinca 1991. Svi ostali materijali i sirovine čija je planska vrijednost manja od 250.000.- HRD, procijenjeni su povećanjem planske cijene za % odstupanja od planskih cijena onih sirovina i materijala za koje su utvrđene tržišne cijene.

Za procjenu tržišne vrijednosti zaliha nedovršene proizvodnje korištene su planske cijene, koje su formirane na principu uključivanja direktnih troškova. Troškovi uključuju sirovine, ambalažu i pomoćni materijal, a njihove vrijednosti se također iskazuju u planskim cijenama. Tržišna vrijednost zaliha nedovršene proizvodnje iznosila je 572.782,- DEM. Proizvodnja Poduzeća sadržavala je veliki broj proizvoda, od čega je vodeće mjesto zauzimala kava. Zbog raznolikosti proizvoda, procjena je obavljena na način da je veći dio zaliha procijenjen po tržišnim cijenama, a dio zaliha procijenjen je na temelju prosječnog odstupanja od planskih cijena. Vrijednost zaliha gotovih proizvoda iskazana je u iznosu 3.297.612,- DEM.

3.1.4.1. Iskaz nekretnina po rješenju Fonda

U studenome 1998. Društvo je podnijelo zahtjev Fondu za izdavanje rješenja o iskazu nekretnina koje su procijenjene u postupku pretvorbe. Na temelju odredbi Zakona o privatizaciji, Fond je 7. lipnja 1999. donio rješenje kojim se utvrđuju nekretnine uključene u procijenjenu vrijednost Poduzeća. Rješenje o iskazu nekretnina za lokacije u Zagrebu, Vodovodna 20 i Žitnjak bb sačinjeno je u skladu s elaboratom. Za lokaciju u Bjelovaru nedostaje parcelacijski elaborat i iskaz površina za svaku pojedinu česticu, a za lokaciju u Hercegovcu utvrđeno je zemljište koje nije ušlo u procjenu, a upisano je vlasništvo Društva. Fond treba donijeti nove zaključke o iskazu nekretnina na lokacijama u Bjelovaru i Hercegovcu.

Iskaz nekretnina za lokaciju u Hercegovcu (tvornica krumpira i čipsa) nije bio pravilno sačinjen jer nije iskazana površina zemljišta za svaku od 14 čestica već samo ukupna površina 19 170 m². Po prijedlogu Društva, Fond je 26. veljače 2001. donio dodatni zaključak kojim ispravlja navedenu grešku. U zaključku se veći broj katastarskih čestica objedinjuje u jednu k.č.br. 1201/2 površine 19 170 m² ali se izostavljaju čestice ukupne površine 820 m² koje su upisane u vlasništvu Društva.

Prvom izmjerom Državne geodetske uprave, Ispostave Garešnica od 24. svibnja 2000. utvrđena je k.č. broj 1201/2 u vlasništvu Društva površine 19 990 m². Prijavnom listom i kopijom katastarskog plana od 29. prosinca 2000. navedena čestica razdijeljena je na četiri čestice: 1201/2, 1201/5 (parkiralište), 1201/6 (oranica Ograda) i 1201/7 (industrijsko dvorište). Na temelju navedenoga doneseno je rješenje Općinskog suda u Garešnici kojim je utvrđena površina čestice 1201/2 od 19 170 m², te ostale tri čestice površine 820 m² u vlasništvu Društva. U pretvorbu je ušlo zemljište površine 19 170 m², a naknadno utvrđena imovina poduzeća pripada Fondu. U skladu s odredbama članka 47. Zakona o privatizaciji, Fond je trebao donijeti zaključak kojim navedene tri čestice pripadaju Fondu. Društvo je ponudilo Fondu naknadu za navedeno zemljište.

Za lokaciju Bjelovar (skladišta za cikoriiju i suncokret) iskazano je zemljište na devet

čestica za koje nije utvrđena površina već je iskazana ukupna površina 23 881 m². Trebalo je izraditi parcelacijski elaborat kojim bi se utvrdila točna veličina pojedinih čestica te na temelju navedenog Fond je trebao donijeti rješenje. Društvo je prihvatilo prijedlog Državnog ureda za reviziju i 19. veljače 2002. naručilo od društva Geodex izradu parcelacijskog elaborata za lokaciju u Bjelovaru.

3.1.5. Pretvaranje potraživanja Zagrebačke banke d.d. u udjel

Programom pretvorbe i Odlukom o pretvorbi predviđeno je pretvaranje potraživanja Zagrebačke banke d.d. u udjel u temeljnom kapitalu Poduzeća. Dana 25. lipnja 1992., Poduzeće kao dužnik i Zagrebačka banka d.d. kao vjerovnik, zaključili su ugovor o pretvaranju vjerovnikova potraživanja u visini od 3.479.000,- DEM u udjel u dioničkom društvu. Navedeno potraživanje Agencija je potvrdila u rješenju o suglasnosti na pretvorbu. Vjerovniku je po toj osnovi pripalo 34 790 dionica Društva.

U poslovnim knjigama Društva na dan 31. prosinca 1991. iskazane su obveze prema Zagrebačkoj banci d.d. po sljedećim kreditima:

- kredit za zalihe šećera u iznosu 191.325.000.- HRD,
- kredit za sirovine (kavu) u iznosu 1.312.719.- HRD i
- kredit u inozemstvu za opremu u iznosu 937.824.- HRD.

Ukupne obveze po navedenim kreditima iznosile su 193.575.543.- HRD ili 3.519.555,- DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske. Početkom 1992. Poduzeće je podmirilo dio obveza u iznosu 40.555,- DEM te je za navedeni iznos iskazana manja obveza. U zemljišnim knjigama Grada Zagreba, u 1991. bilo je upisano založno pravo na dvadeset i pet tvorničkih zgrada, tvorničko dvorište i pogon za ekstrakciju kave i čaja na lokaciji Vodovodna 20 u iznosu 600.000.000.- din ili 10.909.091,- DEM u korist Zagrebačke banke d.d.

3.2. Rješenje o suglasnosti na pretvorbu i upis Društva u sudski registar

Dana 9. listopada 1992. Agencija je donijela rješenje kojim se daje suglasnost društvenom poduzeću Franck na provedbu pretvorbe u dioničko društvo. Temeljni kapital Društva utvrđen je u iznosu 9.495.596.000.- HRD odnosno protuvrijednosti 39.238.000,- DEM. Na ime osiguranja naknade prijašnjim vlasnicima nekretnina, zabranjeno je raspolaganje dijelom procijenjene vrijednosti društvenog kapitala u iznosu 2.848.340.000.- HRD odnosno protuvrijednosti 11.770.000,- DEM. Primijenjen je važeći tečaj DEM na dan izdavanja rješenja koji je za 1,- DEM iznosio 242.- HRD. Utvrđena vrijednost u HRD bila je važeća 30 dana od dana izdavanja rješenja.

Agencija je donijela Prilog uz rješenje u kojem navodi da se društveno poduzeće Franck pretvara u dioničko društvo prodajom dionica osobama koje su određene člankom 5. stavkom 1. točke 1. i 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća te pretvaranjem u dionice potraživanja Zagrebačke banke d.d. na ugovorenoj osnovi u iznosu 841.918.000.- HRD odnosno protuvrijednosti 3.479.000,- DEM. Neupisane dionice prenijeti će se Fondovima prema odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

Osnivačka skupština dioničkog društva Franck održana je 23. prosinca 1992. Usvojen

je Statut društva, te su imenovani članovi Upravnog i Nadzornog odbora. Dana 29. prosinca 1992. Rješenjem, broj Fi-23538/92 Trgovačkog suda u Zagrebu, izvršen je upis Društva u registar suda, a upis je obavljen u skladu s rješenjem Agencije.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Na temelju Odluke o pretvorbi društvenog poduzeća i Rješenja Agencije o suglasnosti na pretvorbu, dana 23. listopada 1992. u Večernjem listu objavljen je oglas za upis i kupnju dionica Društva. Objavljena je prodaja poduzeća putem upisa i kupnje redovnih dionica te pretvaranje potraživanja vjerovnika u udjel odnosno dionice. Osnovna glavnica Društva utvrđena je u dinarskoj protuvrijednosti od 42.717.000,- DEM, koju čini procijenjena vrijednost društvenog kapitala u iznosu 39.238.000,- DEM i vrijednost vjerovnikovog potraživanja pretvorenog u udjel u iznosu 3.479.000,- DEM. Nominalna vrijednost jedne dionice je 100,- DEM, po tečaju 1,- DEM = 242,- HRD. Osnovna glavnica Društva podijeljena je na 427 170 dionica: 274 680 dionica u sklopu prodaje poduzeća, 34 790 dionica u sklopu pretvaranja potraživanja u udjel i 117 700 dionica koje se prenose Fondu na ime osiguranja naknade prijašnjim vlasnicima nekretnina.

Zaposleni i ranije zaposleni, kooperanti i bivši kooperanti mogli su upisati najviše 274 680 dionica te su imali prioritet da dostave ponude za upis i otkup do 50% ukupno utvrđenog broja dionica odnosno 196 190 dionica u sklopu prodaje poduzeća s popustom.

U slučaju da interes za kupnju dionica s popustom bude veći od 50% vrijednosti društvenog kapitala, svim osobama koje su u prvom krugu u roku upisale dionice omogućit će se kupnja uz proporcionalno smanjenje broja dionica. Uz ponudu za upis i prodaju dionica zainteresirani su bili dužni priložiti i dokaz o ukupnom radnom stažu i dokaz o državljanstvu. Zbog nedostatka dokaza o državljanstvu 18 djelatnika nije upisalo i kupilo dionice Društva.

Predviđen je sljedeći postupak prodaje Društva:

- a) prodaja dionica uz popust osobama iz članka 5. stavak 1. točka 1., 2. i 2.a u iznosu 19.619.000,- DEM, što čini 50% procijenjene vrijednosti Poduzeća,
- b) ostatak od preostalih 50%, uvećan za neprodani dio dionica iz točke a) i umanjen za iznos rezervacija, prodaje se u skladu s odredbama Uredbe o dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i Pravilnika o prodaji dijela poduzeća javnim prikupljanjem ponuda.

3.3.1. Upis dionica s pravom popusta i pravom prvenstva

Na prodaju uz popust ponuđeno je 196 190 dionica ili polovica od ukupnog broja dionica. Nominalna vrijednost jedne dionice iznosila je 100,- DEM. Pojedinačno se moglo upisati i otkupiti maksimalno 200 dionica, a ukoliko bi zaposleni i ranije zaposleni upisali veći broj dionica nego što je ponuđeno, upisani iznos razmjerno bi se smanjio svima u jednakom postotku.

U prvom krugu, pravo na upis i kupnju dionica uz popust imali su:

- a) zaposleni i ranije zaposleni u Poduzeću,
- b) zaposleni kod pravnih osoba iz društvenog sektora koje ne podliježu obvezi pretvorbe,
- c) svi drugi punoljetni građani Republike Hrvatske.

Zaposleni i ranije zaposleni imali su pravo prvenstva u kupnji dionica. Pogodnosti pri

kupnji dionica bile su:

- osnovni popust 20%,
- dodatni popust od 1% za svaku navršenu godinu radnog staža,
- mogućnost obročne otplate do pet godina (u prvoj i drugoj godini otplatilo bi se 5%, u trećoj 20%, a u četvrtoj i petoj po 35% ukupne vrijednosti),
- mogućnost korištenja izvanrednog popusta u slučaju prijevremene uplate obroka (35% ako se uplati u prvoj godini; 20% za uplatu u drugoj godini; 15% za uplatu u trećoj godini te 10% ako se uplata izvrši u četvrtoj godini otplate).

Na oglas je prikupljeno 1 311 ponuda. Fond je zaključio ukupno 1 029 ugovora o kupnji dionica od čega 659 s djelatnicima, 127 s umirovljenicima, 15 s ranije zaposlenima u Društvu i 228 s vanjskim dioničarima.

Od 706 zaposlenih u Društvu, 659 djelatnika je zaključilo ugovore za kupnju dionica, 19 je izjavilo da ne želi kupiti dionice, 18 djelatnika bez domovnice nije ispunjavalo zakonske uvjete za kupnju dionica, a 10 se javilo s ponudom i u tijeku postupka odustalo od kupnje. Od 300 umirovljenika Društva, 127 je zaključilo ugovore.

Nakon okončanog postupka upisa i kupnje dionica na način utvrđen programom pretvorbe, ukupno je uz popust i bez popusta upisano i prodano 265 860 dionica, od čega 196 190 dionica uz popust i 69 670 bez popusta. Sve osobe koje su upisale dionice zaključile su ugovore o kupnji dionica s Hrvatskim fondom za razvoj.

Odredbama članka 19. Programa pretvorbe Poduzeća određeno je da prvi obrok otplate dospijeva na naplatu u roku određenom u ugovoru s Fondom. Poduzeće je 12. studenoga 1992. zaključilo ugovor s Fondom o plaćanju prvog obroka otkupa dionica Društva. Navedenim ugovorom određeno je da Poduzeće sastavi posebnu listu kupaca dionica i broja dionica te da na temelju liste omogući kupcima uplatu prvog obroka otkupa dionica i bez potpisanog pojedinačnog ugovora. Pojedinačni ugovori zaključiti će se prije dospijeca plaćanja drugog obroka otkupa dionica. Prvi obrok za 195 090 upisane dionice uz popust, plaćen je 13. studenoga 1992. u iznosu 11.637.450.- HRD. Jednokratnom uplatom uplaćeno je 13.140.600.- HRD za 1 100 dionica uz popust. Za male dioničare, uplatu prvog obroka obavilo je Poduzeće u predviđenom roku. Zaposlenicima je prvi obrok ustegnut od plaće, a umirovljenici su uplatili putem blagajne Poduzeća. Dana 21. prosinca 1992., Hrvatska kreditna banka za obnovu izdala je potvrdu o izvršenoj uplati prvog obroka u ukupnom iznosu 1.578.133.050.- HRD.

Prodajom 265 860 dionica prikupljena su sredstva prvog obroka u iznosu 1.578.133.050.- HRD i to za:

1) prodane dionice uz popust	
- obročno - uplatom I obroka	11.637.450,- HRD za 195 090 dionica,
- jednokratno	13.140.600,- HRD za 1 100 dionica,
2) prodane dionice bez popusta	
- obročno - uplatom I obroka	25.851.000,- HRD za 6 550 dionica,
- jednokratno	1.527.504.000,- HRD za 63 120 dionica.

Dionice bez popusta plaćene su jednokratnom uplatom stare devizne štednje u iznosu 1.527.504.000.- HRD. Kasnije obročne uplate dionica izvršene su komercijalnim zapisima i starom deviznom štednjom.

3.3.2. Upis dionica bez popusta

Ukupno je prodano 69 670 dionica bez popusta, od čega je 63 120 dionica plaćeno jednokratnom uplatom, a 6 550 dionica na obročnu otplatu.

U studenom 1992. menadžerski tim od 25 zaposlenika i 4 vanjska dioničara: Erika Gregurić-Andrijić, Tatjana Jurković-Klarić, Danica Legac i Danijela Roić zaključili su pojedinačne ugovore sa poslovnom bankom (dalje u tekstu: Banka) o kreditu za kupnju ukupno 61 000 dionica bez popusta. Razlika od 8 670 dionica bez popusta upisali su zaposleni dioničari u Društvu izvan menadžerskog tima. Od navedenog, 6 550 dionica bez popusta upisalo je 14 dioničara na obročnu otplatu. Banka je odobrila 29 kredita u ukupnom iznosu 6.100.000,- DEM. Najveći iznos kredita bio je 600.000,- DEM, a najmanji 100.000,- DEM. Krediti su odobreni na rok od 7 godina uz 7% godišnje kamate, valutnu klauzulu i obvezu uplate 10% depozita od iznosa kredita. Obroci kredita zajedno s pripadajućom kamatom otplaćivani su u dinarskoj protuvrijednosti DEM obračunanoj po prodajnom tečaju Banke važećem na dan svakog pojedinog plaćanja. Krediti zajedno s pripadajućom kamatom otplaćivali su se jednom godišnje u jednakim obrocima, s time da je prvi obrok dospijevao u roku od godine dana od dana korištenja kredita. Ostali obroci dospijevali su na naplatu sukcesivno, svaki u roku od godine dana od dana dospijeca prethodnog. Ugovorima je bilo predviđeno založno pravo na dionicama kupljenim iz navedenih kredita i na nekretninama ili stanovima u vlasništvu dužnika. Zbog neriješenih vlasničkih prava u zemljišnim knjigama, založno pravo na stanovima nije upisano.

Radi osiguranja potraživanja vjerovnika, u ožujku 1994. zasnovano je založno pravo na tvornici za proizvodnju papirne ambalaže Pankartonaža, Donji Andrijevc i to na tvorničkoj hali, skladištu i ekonomskom dvorištu sagrađenima na k.č.br. 225 i tvorničkoj hali, trafostanici i ekonomskom dvorištu sagrađenima na k.č.br. 1824. Navedeno je bilo upisano u z.k.ul. 1772 k.o. Donji Andrijevc kod Općinskog suda Slavonski Brod. Zalogodavac je bilo poduzeće Pankartonaža s p.o., u vlasništvu Marinka Mikulića. Založno pravo upisano je u svibnju 1994. Dužnici po osnovu navedenih kredita bili su 25 menadžera Društva i dva vanjska dioničara: Tatjana Klarić - Jurković i Danijela Roić. U vrijeme obavljanja revizije, navedene dvije osobe nisu više dioničari Društva. Procijenjena vrijednost tvornice iznosila je 36.984.745,- DEM a obuhvaćala je uređeno građevinsko zemljište, poslovnu zgradu, tvorničke hale, skladišta, servisnu radionicu, dalekovod, prometne površine, upisane u z.k.ul. 1772 i 725 k.o. Donji Andrijevc, te postrojenja i opremu.

Kreditni su većim dijelom otplaćeni iz obračunane dividende, a ostatak do ukupne iznosa obroka, svaki dioničar plaćao je pojedinačno. Tijekom otplate, Društvo je menadžerima odobravalo pozajmice za razdoblje od dospijeca obroka do obračuna dividende.

Ugovori o pozajmicama zaključeni su sa svakim menadžerom. Pozajmice su odobravane u DEM isplative u kunskoj protuvrijednosti. Ugovorene su uz 7% godišnju kamatu i obvezu vraćanja do isplate dividende. U slučaju da zajmodavac ne vrati pozajmicu u ugovorenom roku, zajmodavac se mogao naplatiti iz ostvarene dividende. Prvi ugovori zaključeni su u siječnju 1994. jer je prvi obrok menadžerskih kredita dospijevao 25. siječnja 1994.

Ugovori o drugoj pozajmici zaključeni su u studenome 1994., o trećoj pozajmici

zaključeni su u studenome 1995., a u studenome 1996. zaključeni su ugovori o četvrtoj pozajmici. Sve navedene pozajmice vraćene su u ugovorenim rokovima po isplati dividende. Dana 5. ožujka 1997. Društvo je za otplatu i zatvaranje menadžerskih kredita odobrilo pozajmicu menadžerskom timu od 20 zaposlenika u ukupnom iznosu 3.700.000,00 kn na rok 3 godine i uz 4% godišnje kamate. Društvo je navedeni iznos doznačilo Banci. Menadžeri su pozajmicu otplatili iz sredstava dividende za 1996.

Nakon otplate navedenih kredita, a na temelju brisovnog očitovanja Banke od 28. kolovoza 1997., založno pravo na tvornici Pankartonaža je brisano.

3.3.3. Prijenos neupisanog dijela dionica fondovima

Ukupan broj dionica izloženih prodaji bio je 274 680. Od navedenog ostalo je neprodano 8 820 dionica bez popusta. U skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća navedene dionice prenesene su fondovima i to na:

- Hrvatski fond za razvoj dvije trećine ili 5 880 dionica,
- Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 70% od jedne trećine, što iznosi 2 058 dionica te
- Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 30% od jedne trećine, što iznosi 882 dionice.

Hrvatski fond za razvoj rezervirao je 117 700 dionica za naknadu prijašnjim vlasnicima nekretnina i to najduže do donošenja propisa o denacionalizaciji. Zagrebačkoj banci d.d. pripalo je 34 790 dionica s naslova pretvaranja potraživanja u udjel. Ukupno na fondove i Banku preneseno je 161 310 dionica ili 37,8% dioničkog kapitala.

U tablici broj 1 daje se pregled početne strukture vlasništva dioničkog kapitala prema zaključenim ugovorima.

Tablica broj 1

POČETNA STRUKTURA VLASNIŠTVA DIONIČKOG KAPITALA

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	Vrijednost u DEM	Udjel u %
1.	mali dioničari	*196 940	19.694.000,-	46,1
2.	menadžment	*68 920	6.892.000,-	16,1
3.	Hrvatski fond za razvoj	*123 580	12.358.000,-	29,0
4.	Republički fond MIORH	2 058	205.800,-	0,5
5.	Republički fond MIOPH	882	88.200,-	0,2
6.	Zagrebačka banka d.d.	34 790	3.479.000,-	8,1
Ukupno		427 170	42.717.000,-	100,0

* Mali dioničari su upisali 190 390 dionica s popustom, a 6 550 dionica upisano je bez

popusta. Ukupno 68 920 dionica menadžmenta sadrži 63 120 dionica bez popusta uplaćenih jednokratnom uplatom i 5 800 dionica s popustom za 29 menadžera po 200 dionica. Od ukupno 123 580 dionica u portfelju Fonda, 117 700 dionica rezervirano je za prijašnje vlasnike nekretnina.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom i bez popusta

Tijekom 1993., Društvo je otplatu dionica za zaposlenike obavljalo komercijalnim zapisima i starom deviznom štednjom što se refundiralo iz plaća svakog pojedinog zaposlenika. Ostali mali dioničari (umirovljenici i drugi) uplaćivali su obroke pojedinačno svaki za sebe.

U studenom 1993. Banka je zaključila s 808 malih dioničara pojedinačne ugovore o kreditu za kupnju dionica - udjela i to iz sredstava stare devizne štednje koja je pretvorena u javni dug Republike Hrvatske. Ugovoreni je rok otplate 5 godina i 7% godišnje kamate, te obveza uplate 10% depozita od iznosa kredita. Iznos kredita odgovarao je stanju duga svakog pojedinačnog ugovora o kupnji dionica. Otplata je ugovorena u mjesečnim anuitetima u dinarskoj protuvrijednosti DEM obračunani po prodajnom tečaju banke na dan plaćanja.

Ugovoren je zalog svih dionica kupljenih uz popust, te dva kreditno sposobna solidarna jamca. Otplatu navedenih pojedinačnih kredita plaćalo je Društvo iz dividende odnosno obustavom na plaću. Za sve druge koji nisu imali kredit Banke, Društvo je također obavljalo plaćanje dionica najvećim dijelom iz dividende, kupnjom stare devizne štednje.

Zbog velikog broja pojedinačnih kredita (808), a u cilju olakšanja otplate kredita malim dioničarima i menadžerima, Društvo je odlučilo podmiriti Banci ukupni preostali dug, na način da sa svakim dioničarom zaključi povoljniji ugovor o kreditu. Na temelju ugovora o kreditima zaključenim između malih dioničara zaposlenih u Društvu i Banke iskazan je preostali dug. Dana 5. ožujka 1997. donijeta je odluka kojom se odobrava malim dioničarima zaposlenima u Društvu, kredit u ukupnom iznosu 7.500.000,00 kn, a prema stanju duga na dan 28. veljače 1997. Također je navedenom odlukom odobreno dvadesetorici zaposlenika, korisnicima menadžerskih kredita, 26 kredita u ukupnom iznosu 3.700.000,00 kn na rok 3 godine i uz 4% godišnje kamate radi otplate Banci preostalog dijela duga s naslova kupljenih dionica. U skladu s navedenim zaključeni su ugovori između Društva i malih dioničara s rokom otplate od 4 godine i uz kamatnu stopu 5% godišnje. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 2. Zakona o privatizaciji kojim je propisano da se kupnja dionica ili udjela određene pravne osobe ne može kreditirati imovinom pravne osobe. Dioničari su kredite vraćali prvenstveno iz pripadajuće dividende. Radi osiguranja kreditnih obveza upisano je založno pravo na navedenim dionicama u korist Društva. Za vrijeme otplate kredita dionice su bile izvan prometa. Prema zaključenim ugovorima Društvo se obvezalo podmiriti Banci jednokratnom uplatom ostatak duga umanjenog za uplaćeni depozit. Ukoliko je korisnik kredita želio prodati svoje dionice, bio je obavezan prvenstveno ponuditi na kupnju Društvu. U 2000., dioničari su otplatili kredite zajedno s kamatama i porezom na dodanu vrijednost i to iz dividende obračunane za 1999.

Rješenjem Porezne uprave od 24. srpnja 2001., utvrđeno je i naloženo da Društvo plati

manje obračunani porez na dobit za 1997. u iznosu 1.173.516,29 kn. Do povećanja osnovice poreza na dobit došlo je iz razloga neobračunane kamate za 1997. u iznosu 1.184.051,76 kn. Nadzorom knjigovodstvene dokumentacije utvrđeno je da je Društvo tijekom 1997. odobravalo kredite djelatnicima uz kamatnu stopu od 4% godišnje (zaposlenici - menadžeri) odnosno 5% godišnje (zaposlenici - mali dioničari) što nije obračunano. Budući da je navedena kamata niža od kamate koju je obračunavala poslovna banka na oročene štedne uloge, Društvo je razliku kamata trebalo prihodovali. U tijeku nadzora Društvo je obračunalo kamate na navedene kredite u visini 12% za razdoblje od 1. siječnja 1997. do 31. prosinca 1997. Ukupno su obračunane i plaćene kamate u iznosu 1.184.051,76 kn.

Tijekom 1994. i u prvoj polovici 1995. preneseno je 65 ugovora o kupnji dionica ili ukupno 13 185 dionica od čega 60 na Društvo i 5 između fizičkih osoba.

U siječnju 1997. Fond je zaključio sa 72 mala dioničara dodatke ugovora o prodaji dionica s popustom na obročnu otplatu kojim su produženi rokovi otplate do 20 godina. Od navedenih malih dioničara, 32 dioničara su iskoristili popust od 50% i jednokratnom uplatom su otplatili cjelokupni iznos duga u prvoj godini. U siječnju 1999. raskinut je ugovor o prodaji dionica s jednim dioničarom i u portfelj Fonda preneseno je 115 dionica.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

Fond je od 5 880 dionica iz portfelja, dodijelio 5 580 dionica invalidima Domovinskog rata i članovima obitelji poginulih branitelja, tako da je Društvo dobilo 100 novih dioničara.

Na temelju ugovora o prodaji dionica, u travnju 1995. otkupljeno je 2 940 dionica Društva ukupne nominalne vrijednosti 294.000,- DEM od Hrvatskog mirovinskog osiguranja d.d. kojemu je povjereno upravljanje i gospodarenje dionicama i udjelima u vlasništvu Hrvatskog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske i Hrvatskog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske.

U 1997. Fond je prenio 117 142 rezerviranih dionica Društva na društvo Folijaplast Trade d.o.o., Umag i to na temelju Odluke Vlade Republike Hrvatske od 30. prosinca 1996. Državno pravobraniteljstvo Republike Hrvatske dalo je 14. siječnja 1997. suglasnost na navedenu odluku. Prenesene dionice korištene su za povećanje temeljnog kapitala društva Folijaplast Trade d.o.o. Ugovor o prijenosu dionica zaključen je 19. veljače 1997. Zbog potrebe za likvidnim sredstvima, društvo Folijaplast Trade d.o.o., Umag prodalo je 1. ožujka 1997. Društvu 117 142 vlastitih dionica po nominalnoj vrijednosti od 11.714.200,- DEM u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate. Ostalih 558 rezerviranih dionica ostalo je i dalje u portfelju Fonda.

Društvu je prijetilo tajno preuzimanje navedenih dionica, što je vidljivo iz strukture vlasništva dioničkog kapitala (tablica broj 3), te ih je otkupilo i dalje prodalo menadžerima. Početkom 1997. poslovna banka objavila je u dnevnom tisku oglas za otkup dionica Društva za nepoznatog investitora. Nakon oglasa, otkupom od malih dioničara poslovna banka došla je u posjed 2 318 dionica. Da bi spriječilo tajno kupovanje dionica, Društvo je organiziralo kupnju dionica putem druge poslovne banke za svoj račun. Zbog slabe ponude ubrzo je odustalo od navedenog.

4.3. Vlastite dionice

Dana 12. siječnja 1995. Uprava Društva donijela je odluku o stjecanju i prodaji vlastitih dionica kada se ispune zakonske pretpostavke za stjecanje, a naročito u slučajevima iz članka 233. stavak 1. točka 1. i 2. Zakona o trgovačkim društvima. Otkup se treba obavljati po ugovorenoj kupoprodajnoj cijeni, najmanje u visini nominalne vrijednosti dionica. Kada se ispune zakonske pretpostavke za prodaju vlastitih dionica zaposlenicima, one će se prodati suglasno javno oglašenim uvjetima iz ponude Uprave Društva, ali ne po nižoj prodajnoj cijeni od nominalne vrijednosti dionica. Ponudbeni uvjeti objavit će se na oglasnom mjestu u Društvu. Navedena odluka stupila je na snagu i primjenjuje se danom donošenja. Od prosinca 1994. mali dioničari prodavali su svoje dionice po nominalnoj vrijednosti, a Društvo je na temelju odredbi članka 233. Zakona o trgovačkim društvima otkupljivalo u portfelj, radi daljnje prodaje zaposlenicima. Dionice su prodavane po prodajnoj cijeni koja je bila veća ili jednaka nominalnoj vrijednosti. U tablici u nastavku daje se pregled otkupa vlastitih dionica i prijenosa na zaposlenike iz menadžerskog tima (Poola) u razdoblju od 1994. do konca obavljanja revizije (travanj 2002.).

Tablica broj 2

**PREGLED OTKUPA VLASTITIH DIONICA
I PRIJENOSA NA MENADŽERSKI TIM**

Godina	Broj otkupljenih vlastitih dionica	Broj prenesenih vlastitih dionica na menadžerski tim	Stanje vlastitih dionica na koncu godine
1994.	9 635	-	9 635
1995.	9 913	-	19 548
1996.	399	-	19 947
1997.	186 490	202 173	4 264
1998.	17 187	19 945	1 506
1999.	14 820	11 126	5 200
2000.	1 610	6 610	200
2001.	1 180	-	1 380
2002.	1 282	-	2 662
Ukupno	242 516	239 854	-

U 1997. ostvaren je najveći priliv i odliv vlastitih dionica.

Za vrijeme prijetnje tajnog preuzimanja dionica zaključen je jedan ugovor o prodaji dionica koji nije iskazan u tablici broj 2.

Dana 23. siječnja 1997. zaključen je ugovor o prodaji 5 000 dionica u nominalnoj

vrijednosti 500.000,- DEM po sporazumnoj utvrđenoj cijeni u kunskoj protuvrijednosti 500.000,- DEM po srednjem tečaju Zagrebačke banke na dan isplate. Kupac je bio Marinko Mikulić iz Đakova, Račkoga 4. Ugovorena cijena nije plaćena u ugovorenom roku od 15 dana. Dana 23. ožujka 1997. kupac je dao izjavu o prijenosu navedenih dionica na Društvo. Navedene promjene nisu iskazane u tablici jer nisu praćene novčanim tokom.

Utvrđeno je da je Društvo prodalo vlastite dionice po prodajnoj cijeni koja je bila manja od nominalne vrijednosti. U svibnju 2000., nakon povećanja nominalne vrijednosti dionica u prosincu 1999., 6 610 vlastitih dionica prodano je menadžerskom timu po 540,00 kn za jednu dionicu umjesto po 600,00 kn. Ukupno je bilo uplaćeno 3.569.400,00 kn. Tijekom obavljanja revizije, dana 11. veljače 2002. sastavljen je dodatak ugovora i menadžeri su uplatili razliku od ukupno 396.600,00 kn u korist Društva. Zavisno o broju kupljenih dionica uplaćena razlika iznosila je od 2.400,00 kn do 142.800,00 kn po jednom dioničaru.

4.3.1. Otkup vlastitih dionica

U skladu s odredbama Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima Društvo je redovito obavještavalo Komisiju za vrijednosne papire o promjenama strukture vlasništva. U razdoblju od 1994. do obavljanja revizije, kupljeno je ukupno 242 516 vlastitih dionica od čega je 122 434 otkupljeno od malih dioničara, 117 142 otkupljeno je od društva Folijaplast Trade d.o.o., Umag i 2 940 od Mirovinskog fonda. Sve dionice su bile otplaćene. Otkup od malih dioničara započeo je 1994. i obavljao se prema ponudama. Dionice su otkupljivane po nominalnoj cijeni i to od 1994. do 3. srpnja 1998. po 100,- DEM. Povećanjem temeljnog kapitala odnosno nominalne vrijednosti dionice povećana je i otkupna cijena dionice na 400,00 kn. Od 21. prosinca 1999. odnosno od drugog povećanja temeljnog kapitala dionice su otkupljivane po 600,00 kn.

4.3.2. Prodaja vlastitih dionica

U razdoblju od 1994. do obavljanja revizije, prodano je ukupno 242 516 vlastitih dionica. Prije svake prodaje, na oglasnoj ploči Društva objavljen je oglas ponude za otkup vlastitih dionica. U oglasu je naveden broj vlastitih dionica koje se nude zaposlenicima na otkup po kupovnoj cijeni u visini nominalne vrijednosti jedne dionice ili većoj od nominalne. Ponude zainteresiranih dostavljane su Upravi Društva u propisanom roku od osam dana.

Otkup vlastitih dionica obavljen je putem kredita Banke uzetih od pojedinaca iz menadžerskog tima koji su se prijavili za kupnju. Banka je ukupne iznose kredita doznacavala na žiro račun Društva. Prva prodaja obavljena je na temelju preliminarnog ugovora o prodaji dionica od 5. ožujka 1997. kojim Društvo prodaje 172 000 vlastitih dionica nominalne vrijednosti 17.200.000,- DEM po sporazumno utvrđenoj cijeni u kunskoj protuvrijednosti 17.200.000,- DEM. Dana 14. svibnja 1997. zaključen je:

- sporazum između Banke i Društva,
- ugovor o uređenju međusobnih odnosa između Banke i menadžerskog tima, te
- pojedinačni ugovori o kreditu između Banke i članova menadžerskog tima.

Sporazumom između Banke i Društva utvrđena su sredstva u iznosu 17.200.000,-

DEM namijenjena za kreditiranje 23 pojedinačna korisnika kredita odnosno člana menadžerskog tima (Poola) za kupnju dionica Društva. Također su osigurani potrebni uvjeti za nesmetano provođenje i ispitivanje svih relevantnih činilaca za novu emisiju vrijednosnih papira (due diligence). Dionice u vlasništvu Banke tretirane su kao stabilan paket dionica u dioničkoj strukturi Društva. Na temelju sporazuma imenovan je i inozemni revizor za reviziju financijskih izvješća za 1997.

Ugovorom o uređenju međusobnih odnosa između Banke i menadžerskog tima utvrđen je broj dionica u vlasništvu. Banka je bila vlasnik 34 790 dionica, a članovi menadžerskog tima bili su vlasnici ukupno 228 850 dionica što čini 53,6% temeljnog kapitala. Menadžerski tim (Pool) čine 23 menadžera i to: Milan Artuković, Ivo Kmetović, Miro Grizelj, Božidar Habazin, Matija Jurković, Slavko Galić, Srećko Primorac, Josip Zajec, Mirjana Grubelić, Draško Štimac, Željko Katavić, Ivan Kamber, Milenko Džajkić, Marija Avdejev, Milivoj Latinčić, Davor Konecki, Zdravko Domjanić, Marijan Fotivec, Dražen Karšić, Viktor Miljković, Srđan Vidović, Vladimir Gazibara i Silvana Fanjek. Na temelju specijalne punomoći menadžerski tim je zastupao Milan Artuković. Iz kredita menadžeri su kupili ukupno 172 000 dionica. Banka se obvezala da će sva prava i ovlasti temeljem vlasništva dionica izvršavati u suglasnosti s menadžerskim timom. Također se obvezala, ukoliko odluči prodati svoje dionice da će ih prvo ponuditi članovima pod tržišnim uvjetima.

4.3.2.1. I. tranša kredita za kupnju vlastitih dionica

Dana 21. svibnja 1997. Banka je uplatila na žiro račun Društva I. tranšu kredita u iznosu 61.404.000,00 kn ili 17.200.000,- DEM za kupnju 172 000 vlastitih dionica. Pojedinačni ugovori o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom zaključeni su s 23 menadžera. Menadžeri su kupili od 1 000 do 62 000 dionica. Od ukupno 172 000 dionica, četvorica menadžera kupili su 128 000 dionica i to: Milan Artuković 62 000, Ivo Kmetović 24 000, Miro Grizelj 22 000 i Božidar Habazin 20 000 dionica. Ostalih 19 menadžera kupilo je od 1 000 do 5 000 dionica. Ugovorena je kamata od 7% godišnje koja je promjenjiva u skladu s odlukama o kamatnim stopama kreditora. Ugovoreni rok vraćanja bio je 7 godina u koji je uključen i grace period. Kredit se trebao vraćati jednom godišnje, s tim da je prvi obrok dospijevao na naplatu 31. siječnja 1999. Obračun kamata obavljao se kvartalno i pripisivao glavnici. Osiguranje naplate obveze po kreditu bio je zalog na svim dionicama u vlasništvu korisnika kredita kupljenim na kredit. Isplatom dividendi za 1998., 1999. i 2000. omogućena je otplata kredita prije ugovorenog roka u srpnju 2001. te uzimanje novih menadžerskih kredita.

4.3.2.2. II. tranša kredita za kupnju vlastitih dionica

Dana 13. studenoga 1997. Banka je uplatila II. tranšu kredita za kupnju 21 000 vlastitih dionica u iznosu 11.093.040,00 kn ili 3.150.000,- DEM na žiro račun Društva. U listopadu 1997. prikupljane su ponude za prodaju 21 000 dionica po nominalnoj vrijednosti jedne dionice od 540,00 kn. Ponuđena cijena dionice veća je za 140,00 kn od nominalnih 400,00 kn. Veća cijena od nominalne uzrokovana je pokušajem preuzimanja dionica. Članovi menadžerskog tima prijavili su se na ponudu. Dana 20. listopada 1997. zaključen je ugovor o kupoprodaji dionica po sporazumno utvrđenoj cijeni od 540,00 kn. Predmetne dionice trebalo je platiti u roku 60 dana od datuma potpisa ugovora. Ugovori o kreditu za kupnju dionica zaključeni su 6. studenoga 1997. između Banke i svakog menadžera. Kamatna stopa, način i rok vraćanja te osiguranje naplate obveza ugovoreni su isto kao u I. tranši.

Kamata se obračunavala kvartalno i pripisivala glavnici, a nakon 31. prosinca 1998.

obračunavala se na saldo glavnice i naplaćivala. Zaključeni su novi založni ugovori na dionice te su ugovori iz I. tranše stavljeni izvan snage i ujedinjen je zalog dionica I. i II. tranše. Od ukupno 21 000 dionica, četvorica vodećih menadžera kupili su 15 628 dionica, a ostatak od 5 372 dionica kupilo je ostalih 19 menadžera. Krediti II. tranše otplaćeni su također iz dividende i to prije ugovorenog roka u srpnju 2001.

U tablici broj 3 prikazana je struktura vlasništva dioničkog kapitala na dan 31. prosinca 1997.

Tablica broj 3

STRUKTURA VLASNIŠTVA DIONIČKOG KAPITALA NA DAN 31. PROSINCA 1997.

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	Vrijednost u DEM	Udjel u %
1.	menadžerski tim (Pool)	247 473	24.747.300,-	58,0
2.	mali dioničari	138 087	13.808.700,-	32,3
3.	Zagrebačka banka d.d.	34 970	3.497.000,-	8,1
4.	vlastite dionice	4 264	426.400,-	0,9
5.	Raiffeisenbank d.d.	2 318	231.800,-	0,6
6.	Hrvatski fond za privatizaciju	558	55.800,-	0,1
7.	Investicije, consalting i financije d.o.o.	50	5.000,-	-
Ukupno		427 170	42.717.000,-	100,0

Na dan 31. prosinca 1997., udjel malih dioničara u temeljnom kapitalu Društva smanjio se s početnih 46,1% na 32,3%. Udjel državnih fondova smanjio se s početnih 30,7% na 0,1% a udjel menadžmenta povećan je s 16,1% na 58,0%.

4.3.2.3. III. tranša kredita za kupnju vlastitih dionica

Dana 1. prosinca 1998. objavljena je ponuda za otkup 17 000 vlastitih dionica. Kupovna cijena jedne dionice iznosila je 540,00 kn, a nominalna vrijednost bila je 400,00 kn. U predviđenom roku od 8 dana prijavilo se 23 menadžera. Ugovor o kupoprodaji dionica zaključen je 14. prosinca 1998. Od ukupno 17 000 dionica, četvorica vodećih menadžera kupili su 12 905 dionica a ostalih 19 kupilo je 4 095 dionica. Novi sporazum između Društva, Banke i menadžerskog tima zaključen je 14. prosinca 1998. kojim se sve dosadašnje i buduće kreditne tražbine osiguravaju upisom fiducijarnog vlasništva Banke na dionicama. U travnju 1999. preneseno je s Društva na Banku ukupno 210 000 redovnih dionica na ime, serije A, nominalne vrijednosti 400,00 kn po dionici odnosno ukupne nominalne vrijednosti 84.000.000,00 kn.

Sa svakim menadžerom zaključeni su 15. prosinca 1998. novi kreditni sporazumi, kojim

se uređuju kreditni odnosi iz I. i II. tranše kredita za kupnju vlastitih dionica. Navedenim sporazumima promijenjene su i dodane odredbe o roku ispunjenja, kamatnoj stopi i osiguranju kreditnih obveza te su odobrene dopunske kreditne svote s istom namjenom. Ukupan dug korisnika kredita po I. tranši na dan 15. prosinca 1998. veći je za iznos pripisanih kamata odnosno za 11,2% od ugovorenog iznosa kredita. Svaki korisnik kredita obvezao se dužnu svotu vratiti 1. prosinca 2000. u jednom obroku zajedno s kamatom obračunanom do dana dospijea. Utvrđeno je ukupno dugovanje po II. tranši kredita koje je veće za prosječno 7,6% pripisanih kamata. Navedeno dugovanje trebalo je vratiti u dva obroka, zajedno s kamatom. Prvi obrok dospijevao je na naplatu prvog dana isplate dividende za 1998., a najkasnije 30. lipnja 1999. Drugi obrok dospijevao je prvog dana isplate dividende za 1999., a najkasnije 30. lipnja 2000. Navedenim sporazumima uređen je novi kreditni plasman III. tranše. Dana 31. prosinca 1998. Banka je uplatila na žiro račun Društva ukupno 9.463.739,83 kn za kupnju 17 000 vlastitih dionica. Ugovorena je kamatna stopa 7% godišnje, promjenjiva u skladu sa promjenom kamatne stope libor za DEM ili EUR te rok vraćanja od dvije godine u jednogodišnjim obrocima. Prvi i drugi obrok dospijevali su na naplatu kao i krediti II. tranše odnosno za dio koji nije podmiren iz dividende najkasnije do 1. prosinca 2000.

U studenom 2000. između Banke i menadžera zaključeni su dodaci kreditnim sporazumima kojima se produžuje rok vraćanja kredita najkasnije do 1. prosinca 2003. i to u tri godišnja obroka koji dospijevaju u prosincu svake godine.

Do svibnja 2001. šest članova menadžerskog tima otplatilo je kredite iz dividende za 2000. U svibnju 2001. zaključeni su dodaci osnovnim sporazumima kojim se produžuje rok vraćanja ostatka duga od 8.000.000,- DEM najkasnije do 1. prosinca 2003., a odnosi se na neotplaćene kredite 17 članova. Članovima menadžerskog tima nije isplaćivana dividenda već je korištena za plaćanje obveza po kreditima. Do srpnja 2001. kredite je otplatilo 8 menadžera tako da je u otplati ostalo 9 kredita.

4.3.2.4. Pozajmice Društva

Na dan 30. lipnja 2001. preostali dio duga po kreditima za 9 menadžera iznosio je 7.736.485,40 kn. U srpnju 2001. Društvo je platilo Banci navedeno dugovanje od čega 5.589.690,00 kn za otplatu kredita Milana Artukovića, a 2.146.795,40 kn za ostalih 8 menadžera. Radi konačne otplate preostalog duga, brisanja fiducijarnog vlasništva na dionicama i imovini korisnika kredita, Društvo je dalo pozajmice svakom menadžeru za neotplaćeni dio duga.

Ugovori o pozajmicama zaključeni su 25. lipnja 2001. Ugovoreni rok otplate je godinu dana uz kamatnu stopu od 6% godišnje. Društvo je redovito mjesečno obračunavalo kamate i plaćalo porez na dodanu vrijednost. Odobrene pozajmice vraćaju se iz pripadajućih akontacija dividende za 2001. Na dan 31. prosinca 2001. potraživanja Društva za navedene pozajmice menadžerima iznosila su ukupno 8.014.487,02 kn. U vrijeme obavljanja revizije navedene pozajmice su u otplati.

4.4. Povećanje vrijednosti temeljnog kapitala

U 1998. i 1999. Društvo je povećalo temeljni kapital za ukupno 102.302.943,30 kn iz vlastitih sredstava. Prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima, za povećanje temeljnog kapitala društva moraju biti ispunjeni određeni uvjeti. Glavna skupština može odlučiti da se temeljni kapital društva poveća pretvorbom kapitalne dobiti, pričuva i zadržane dobiti u temeljni kapital društva. Odluka o povećanju donosi se glasovima koji predstavljaju najmanje tri četvrtine temeljnog kapitala zastupljenog na glavnoj skupštini pri donošenju odluke. Odluka se može donijeti nakon što se utvrdi račun dobiti i gubitka za poslovnu godinu koja je prethodila onoj u kojoj se donosi odluka o povećanju i mora se temeljiti na financijskim izvješćima. Ukoliko dolazi do povećanja temeljnog kapitala iz pričuva društva, pričuve se mogu pretvoriti u temeljni kapital ako prelaze vrijednost dvadesetog dijela dotadašnjeg temeljnog kapitala društva. Nakon što je donesena Odluka o povećanju temeljnog kapitala, mora se podnijeti sudu radi upisa u trgovački registar.

Nakon renominacije temeljnog kapitala izraženog u DEM, kapital je iznosio 153.999.056,70 kn. Odlukom glavne skupštine Društva od 3. srpnja 1998. temeljni kapital je povećan za 16.868.943,30 kn na 170.868.000,00 kn. Nominalni iznos svake dionice povećan je s 360,51 kn, za 39,49 kn tako da nakon povećanja nominalni iznos dionica iznosi 400,00 kn. U skladu s odredbama članka 329. Zakona o trgovačkim društvima, temeljni kapital povećan je na teret ostalih pričuva Društva. Prema financijskim izvješćima za 1997., ukupne pričuve iznosile su 200.658.669,00 kn i prelazile su vrijednost dotadašnjeg temeljnog kapitala. Na temelju popisa prisutnih i zastupanih dioničara, utvrđeno je da su na skupštini prisustvovali dioničari i punomoćnici dioničara koji su raspolagali s 386 753 glasova ili 92,8% temeljnog kapitala. Odluke koje su se donosile, s obzirom na broj zastupljenih glasova na skupštini, bile su valjane.

Druga odluka o povećanju temeljnog kapitala donijeta je 21. prosinca 1999. na izvanrednoj glavnoj skupštini. Temeljni kapital povećan je s iznosa od 170.868.000,00 kn, za iznos od 85.434.000,00 kn, tako da nakon povećanja iznosi 256.302.000,00 kn.

Nominalni iznos svake dionice Društva povećava se s 400,00 kn, za 200,00 kn, tako da nakon povećanja nominalni iznos svake dionice iznosi 600,00 kn. U skladu s odredbama članka 329. Zakona o trgovačkim društvima temeljni kapital povećan je na teret ostalih pričuva Društva. Ukupne pričuve su iznosile 223.040.752,00 kn i prelazile su vrijednost dotadašnjeg temeljnog kapitala. Na skupštini su prisustvovali dioničari i punomoćnici dioničara koji su raspolagali s 394 029 glasova ili 92,2% temeljnog kapitala. Odluke koje su se donosile, s obzirom na broj zastupljenih glasova, bile su valjane. Na skupštini je donesena i odluka o izmjeni Statuta Društva u kojem se mijenjaju odredbe članaka koji se odnose na iznos temeljnog kapitala kao i na nominalni iznos dionica. Dana 24. prosinca 1999. Trgovački sud donio je rješenje kojim se u sudski registar upisuje povećanje temeljnog kapitala i promjena odredaba Statuta.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

U tablici u nastavku, prikazana je struktura vlasništva temeljnog kapitala u vrijeme obavljanja revizije, na dan 5. veljače 2002.

Tablica broj 4

STRUKTURA VLASNIŠTVA DIONIČKOG KAPITALA NA DAN 5. VELJAČE 2002.

Redni broj	Dioničar	Broj dionica	Vrijednost u kn	Udjel u %
1.	menadžerski tim (Pool)	284 644	170.786.400,00	66,6
2	mali dioničari	101 915	61.149.000,00	23,8
3.	Zagrebačka banka d.d.	34 790	20.874.000,00	8,1
4.	vlastite dionice	2 662	1.597.200,00	0,6
5.	Raiffeisenbank d.d.	2 318	1.390.800,00	0,6
6.	Hrvatski fond za privatizaciju	591	354.600,00	0,2
7.	Investicije, consalting i financije d.o.o.	250	150.000,00	0,1
Ukupno		427 170	256.302.000,00	100,0

U vrijeme obavljanja revizije nominalna vrijednost jedne dionice iznosi 600,00 kn. Udjel malih dioničara u temeljnom kapitalu Društva smanjio se s 32,3% (31. prosinca 1997.) na 23,8%. Udjel menadžmenta povećao se s 58,0% (31. prosinca 1997.) na 66,6%. Od menadžerskog tima (Poola), četiri vodeća dioničara posjeduju ukupno 201 432 dionice ili 47,2% udjela u temeljnom kapitalu i to:

- Milan Artuković 92 182 dionica ili 21,6%,
- Ivo Kmetović 40 809 dionica ili 9,6%,
- Miro Grizelj 35 943 dionica ili 8,4% i
- Božidar Habazin 32 498 dionica ili 7,6%.

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

U razdoblju od pretvorbe do dana obavljanja revizije, Društvo je poslovalo s dobitkom i redovito je podmirivalo zakonom propisane obveze i plaće. Za svaku poslovnu godinu isplaćivalo je dividendu. U navedenom razdoblju reviziju poslovanja obavljale su dvije revizorske kuće i to Metro Kon d.o.o., Zagreb i Deloitte & Touche d.o.o., Osijek.

U tablici u nastavku, daje se pregled osnovnih podataka o poslovanju Društva u razdoblju od 1993. do 2000.

Tablica broj 5

OSNOVNI PODACI O POSLOVANJU DRUŠTVA U RAZDOBLJU OD 1993. DO 2000.

u kn

Red Broj	NAZIV	1993.	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.
I	AKTIVA	214.825.519,00	275.038.127,00	344.894.898,00	437.077.399,00	588.749.215,00	537.646.268,00	546.769.610,40	556.996.374,85
1.	Dugotrajna imovina	132.886.417,00	129.429.595,00	158.451.525,00	153.912.375,00	212.564.502,00	214.138.898,00	219.740.763,07	233.143.752,88
2.	Kratkotrajna imovina	81.736.697,00	145.608.532,00	186.443.373,00	283.165.024,00	376.184.713,00	323.240.919,00	326.789.493,13	323.624.282,86
3.	Plaćeni troškovi budućeg razdoblja i naplata prihoda	202.405,00	-	-	-	-	266.451,00	239.354,20	228.339,11
II	PASIVA	214.825.519,00	275.038.127,00	344.894.898,00	437.077.399,00	588.749.215,00	537.646.268,00	546.769.610,40	556.996.374,85
1.	Kapital i pričuve	135.118.951,00	182.565.783,00	233.688.794,00	296.646.744,00	354.657.726,00	403.908.752,00	492.604.069,12	448.184.274,02
2.	Dugoročne obveze	-	-	-	-	-	-	-	-
3.	Kratkoročne obveze	76.796.507,00	73.278.119,00	71.603.018,00	93.367.414,00	217.631.489,00	121.477.232,00	54.165.541,29	108.812.100,83
4.	Odgođeno plaćanje troškova	2.910.061,00	19.194.225,00	39.603.086,00	47.063.241,00	16.460.000,00	-	-	-
5	Dugoročno rezerviranje za rizike i troškove	-	-	-	-	-	12.260.284,00	-	-
III	UKUPNI PRIHODI	194.900.961,00	468.978.664,00	560.257.335,00	597.530.603,00	681.598.356,00	665.831.599,00	619.671.743,90	566.009.131,59
IV	UKUPNI RASHODI	181.550.387,00	406.944.438,00	483.533.389,00	502.839.911,00	605.430.751,00	587.448.871,00	496.796.315,67	490.038.702,77
V	DOBIT	13.350.574,00	62.034.226,00	76.723.946,00	94.690.692,00	76.167.605,00	78.382.728,00	122.875.428,23	75.970.428,82
VI	DIVIDENDA	12.644.232,00	13.224.264,78	12.983.038,12	12.302.496,00	12.302.496,00	27.338.880,00	106.411.368,22	35.784.000,00
VII	DIVIDENDA PO DIONICI U %	8	8,5	8,5	8	8	16	33	14
VIII	BROJ ZAPOSLENIH	635	622	607	601	589	585	559	560

Prema podacima iz temeljnih financijskih izvještaja za 2000., ukupni prihodi Društva iznosili su 566.009.131,59 kn, ukupni rashodi 490.038.702,77 kn, a ostvarena dobit 75.970.428,82 kn. Ukupna aktiva, odnosno pasiva iznosile su 556.996.374,85 kn.

Koncem 2000. potraživanja su iznosila 84.169.787,07 kn. Najznačajnija po vrijednosti su potraživanja od kupaca u iznosu 60.127.092,96 kn. Kratkotrajna financijska imovina iznosila je 168.939.302,67 kn od čega su dani krediti i depoziti iznosili 168.467.169,48 kn. Od navedenog, najznačajniji po vrijednosti je dani kratkoročni kredit društvu Folijaplast Zadar d.o.o. u iznosu 136.817.000,00 kn. Kredit je dan u 1997. uz kamatnu stopu 12% godišnje i primjenu valutne klauzule. Potraživanja su osigurana zalogom na tvornici društva Folijaplast Trade d.o.o. u Umagu.

Kratkoročne obveze iznosile su 108.812.100,83 kn, od čega su po vrijednosti najznačajnije obveze prema dobavljačima u iznosu 48.282.097,94 kn i obveze prema kreditnim institucijama 35.574.519,00 kn. Društvo nema dugoročnih obveza. Pričuve su iznosile 127.948.843,95 kn, od čega su pričuve Društva 115.133.743,95 kn i zakonske pričuve 12.815.100,00 kn. Dobit tekuće godine iznosila je 62.445.927,10 kn.

U 2000. ostvarena je manja dobit u odnosu na prethodnu godinu. Razlog navedenog je ostvaren manji prihod u grupi proizvoda - kava, osobito u prvih sedam mjeseci. Zbog konkurencije i općeg pada standarda, u kolovozu 2000. Društvo je proizvelo novi i jeftiniji asortiman Bonus kave što je zaustavilo negativni trend prodaje i pridonijelo porastu realizacije. Navedenim programom postignut je cilj približavanja nižim platežnim mogućnostima tržišta i agresivnoj konkurenciji s nižom kvalitetom i cijenom. Ostale grupe proizvoda zadržale su dobru poziciju na tržištu, a osobito snack proizvodi jer su učinjeni investicijski zahvati čime je povećan asortiman i kvaliteta.

U razdoblju od 1993. do 2001. Društvo je isplaćivalo dividendu od 8% do 33% ili prosječno 13% po dionici. Raspodjela dividende obavljala se u cilju konačnog rješenja vlasničke strukture. Najveća dividenda od 33% po dionici ili ukupno 106.411.368,22 kn isplaćena je za 1999. Navedena isplata nije zaustavila ostvarenje razvojnog programa, a likvidnost je ostala zadovoljavajuća. U 2000. dividenda je iznosila 35.784.000,00 kn što iznosi 14% vrijednosti temeljnog kapitala. Na dan 31. prosinca 2001. Društvo je imalo obvezu za neisplaćenu dividendu prema 13 malih dioničara u ukupnom iznosu 1.238.506,41 kn. U većini slučajeva dividenda nije isplaćena zbog nezavršenih sudskih postupaka (tužbi i ostavinskih rasprava).

U 1993. broj zaposlenih u Društvu bio je 635. U razdoblju od 1993. do 2000. broj zaposlenih se postepeno smanjivao zbog modernizacije proizvodnje, naročito u dijelu pakiranja gotovih proizvoda te prirodnim odljevom.

U 2000. broj zaposlenih je smanjen na 560 zaposlenika. Od navedenog broja, u Zagrebu je bilo 419 zaposlenih, u Hercegovcu 90, u Bjelovaru 16, a u distribucijskom centru Split 15, Rijeci 12 i Đakovu 8 zaposlenih.

U 2000. prosječna mjesečna plaća isplaćena je u iznosu 6.204,27 kn, a najniža 3.427,46 kn.

U tablici u nastavku, daje se pregled proizvodnje po glavnim grupama proizvoda u razdoblju od pretvorbe (1993.) do 2000.

Tablica broj 6

PREGLED PROIZVODNJE U RAZDOBLJU OD 1993. DO 2000.

u kg

Rbr	Grupa proizvoda	1993.	1994.	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.
1.	Kava	6 586 000	7 465 000	7 294 899	7 605 182	7 848 209	7 775 548	6 945 581	6 356 617
2.	Čajevi	232 000	237 000	252 392	281 301	313 647	318 354	355 164	377 225
3.	Snack proizvodi	1 909 000	1 806 000	1 947 838	2 444 004	2 663 221	2 449 918	2 422 556	2 445 580
4.	Prilozi jelima	983 000	798 000	850 839	1 296 377	1 534 580	1 572 090	1 514 360	1 466 951
5.	Začini	129 000	99 000	288 619	182 097	176 325	157 753	158 499	146 648
6.	Šećer	4 523 000	1 229 000	2 012 547	1 771 061	2 220 618	1 506 689	1 618 548	1 550 426
7.	Kavovine	914 000	824 000	840 049	845 363	847 725	815 754	788 453	754 638
8.	Proizvodi za kolače	1 347 000	966 000	486 147	594 540	573 714	525 449	769 653	656 974
9.	Praškasti proizvodi	219 000	120 000	133 598	173 752	183 948	171 903	145 631	132 961
Ukupno		16 842 000	13 544 000	14 106 928	15 193 677	16 361 987	15 293 458	14 718 445	13 888 020

Do 1991. proizvodnja se obavljala u dvije smjene, a od tada u jednoj smjeni. U 1993. proizvedeno je 16 842 000 kg gotovih proizvoda, a u 2000. proizvedeno je 13 888 020 kg. U razdoblju od 1993. do 2000. ukupna proizvodnja Društva smanjena je zbog manje proizvodnje konzumnog šećera. U 1993. proizvedeno je 4 523 000 kg konzumnog šećera za ugostiteljstvo, a u 2000. proizvedeno je 1 550 426 kg odnosno 2 972 574 kg manje. U 1993., u strukturi proizvodnje kava je činila 39,1%, a u 2000. kava čini 45,8% ukupne proizvodnje. Porastu udjela kave u strukturi proizvodnje pridonijela je proizvodnja u novoj tvornici kave. Od 9 grupa proizvoda, stalan rast proizvodnje ima proizvodnja čajeva koja je također modernizirana i automatizirana.

Tijekom navedenog razdoblja proizvedeno je niz novih proizvoda te su uvedene nove i suvremene tehnologije proizvodnje u rangu s vodećim evropskim proizvođačima. U 2001. uvedeni su novi proizvodi: prženi kikiriki obložen tijestom (kroksi) i čalda (filter espresso kava) koja garantira stalnu kvalitetu proizvoda u širokoj potrošnji.

Sveukupna primjena informatičko poslovnog sustava od ulaza sirovina, proizvodnje do prodaje gotovih proizvoda omogućila je menadžmentu brzu, točnu i neophodnu pomoć u kontroli troškova i donošenju odluka, te individualiziranje svakog pojedinačnog učinka. Društvo je proizvodno tehnički opremljeno za produkciju vrhunske kvalitete i ispred je komercijalnih i marketinških dostignuća te je usmjereno na proširenje prodaje na domaćem i inozemnom tržištu.

5.2.1. Ulaganja u materijalnu imovinu

U razdoblju od 1993. do 2001. Društvo je investiralo ukupno 243.821.512,00 kn u nabavku kapitalne imovine od čega u postrojenja i opremu 164.036.626,00 kn i u građevinske objekte 79.785.251,00 kn.

U tablici u nastavku daje se pregled investicijskih ulaganja u razdoblju od 1993. do 2001.

Tablica broj 7

PREGLED INVESTICIJSKIH ULAGANJA
U RAZDOBLJU OD 1993. DO 2001.

u kn

Godina	Građevinski objekti	Oprema	Ukupno
1993.	-	7.471.793,00	7.471.793,00
1994.	1.066.014,00	3.604.508,00	4.670.522,00
1995.	3.748.659,00	15.524.926,00	19.273.585,00
1996.	9.095.127,00	8.284.263,00	17.379.390,00
1997.	30.145.044,00	35.139.025,00	65.284.068,00
1998.	3.503.690,00	40.604.574,00	44.108.264,00
1999.	15.118.404,00	16.675.752,00	31.794.157,00
2000.	7.680.742,00	26.467.453,00	34.148.195,00
2001.	9.427.571,00	10.263.968,00	19.691.538,00
Ukupno	79.785.251,00	164.036.262,00	243.821.512,00

Ulaganja u postrojenja i opremu u iznosu 164.036.262,00 kn odnose se na nabavku strojeva za pakiranje kroki kroketa, čajeva, kikirikija, filter kave od 7 grama (čalde), pržionika, stroja za prosijavanje i pakiranje šećera i ostalog. U skladu s razvojnim programom nabavljena je oprema za čišćenje i transport sirove i pržene kave, upravljanje i kompjutersko vođenje cjelokupnog proizvodnog procesa te automatska linija za vakumiranje i pakiranje kave od 250 grama i kave u zrnu od 1 000 grama. U razdoblju od 1997. do 1999. nabavljena su tri automatska stroja za pakiranje čaja Ima C-23 u vrijednosti 11.744.713,00 kn.

U 1994. investirano je 1.337.295,00 kn u uređenje diskonta u Zagrebu koji se nalazi u krugu tvornice. U 1997. investirano je 5.133.669,00 kn u izgradnju distribucijskog centra u Rijeci, od čega 4.853.873,00 kn u građevinske objekte i 279.796,00 kn u opremu.

Vrijednosno najznačajnija ulaganja u građevinske objekte izvršena su u 1997. i 1999. i to u novu tvornicu kave u ukupnom iznosu 89.522.066,00 kn. Građevinski radovi na tvornici kave završeni su 1997., a opremanje je završeno 1998.

Vrijednost građevinskih radova iznosila je 33.601.165,00 kn, a vrijednost opreme 55.920.901,00 kn. U navedenoj vrijednosti opreme najznačajnije po vrijednosti su: automatska linija za vakumiranje i pakiranje (Hivac) ciglica kave od 250 grama u vrijednosti 8.984.468,00 kn, pržionik Scolari u vrijednosti 8.661.175,00 kn te automatska linija za vakumiranje i pakiranje 1 000 grama kave u zrnu u vrijednosti 4.383.379,00 kn.

Distribucijski centar Zeleni Kuk u Splitu završen je u 2000., a vrijednost investicije iznosila je 17.364.335,00 kn. Iste godine nabavljena je i nova oprema za pogon kikirikija u vrijednosti 21.382.897,00 kn. U 2001. završena je rekonstrukcija skladišta krumpira u Hercegovcu u vrijednosti 6.943.830,00 kn.

Investicijska ulaganja u razdoblju od 1993. do 2001. ukazuju na orijentaciju povećanja proizvodnje i osvajanja novih proizvoda i tržišta. Planirane aktivnosti iz razvojnog programa izvršene su i Društvo je ostvarilo planiranu financijsku uspješnost i razvoj.

U razdoblju do 2005., u sjedištu Društva planirana je izgradnja visokoregalnog skladišta gotove robe u vrijednosti 9.000.000,- DEM i nabavka nove linije za proizvodnju proizvoda od tijesta u vrijednosti 2.500.000,- DEM.

Od trenutka pretvorbe do dana obavljanja revizije, Društvo je prodalo jedan objekt koji je bio uključen u procijenjenu vrijednost. Poslovni prostor u Zagrebu, Žitnjak bb, površine 1 350 m² prodan je u travnju 1997. društvu Klariko d.o.o., Zagreb, Hebrangova 30 za 3.560.000,00 kn. Dio navedenog iznosa plaćen je odmah i to 1.431.440,00 kn u vlastitim dionicama Društva, a ostatak u iznosu 2.128.560,00 kn trebalo je platiti u roku od 5 godina. Do dana obavljanja revizije dugovanje kupca nije u cijelosti izmireno.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Franck, Zagreb.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija radi provjere je li pretvorba i privatizacija provedena u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Franck, Zagreb, obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije obavljeni su u skladu sa zakonskim odredbama, osim što je Društvo u 1997. odobrilo pozajmice zaposlenicima u iznosu 11.200.000,00 kn za plaćanje dijela obveza po kreditima Banke za kupnju dionica Društva. Pozajmice iz 1997. zajedno s kamatama, dioničari su otplatili u 2000. iz dividende obračunane za 1999. Navedeno nije u skladu s odredbama članka 2. Zakona o privatizaciji, kojim je propisano da se kupnja dionica ili udjela određene pravne osobe ne može kreditirati imovinom pravne osobe.

U razdoblju od 1992. do 2000., Društvo je poslovalo s dobitkom i redovito je podmirivalo zakonske obveze i plaće. Veći dio dobiti je investiran u modernizaciju proizvodnje. Temeljni kapital povećan je iz vlastitih sredstava, a pričuve su i dalje značajne. U navedenom razdoblju dividenda je isplaćivana svake godine. Članovima menadžerskog tima nije isplaćivana već je korištena za plaćanje obveza po kreditima za kupnju vlastitih (trezorskih) dionica. Raspodjela dividende obavljala se u cilju rješenja vlasničke strukture, što nije zaustavilo ostvarenje razvojnog programa, a likvidnost je ostala zadovoljavajuća. Koncem 1991. Poduzeće je imalo 727, a koncem 2000. ima 560 zaposlenika. U navedenom razdoblju broj zaposlenika se postupno smanjivao zbog modernizacije proizvodnje, naročito u dijelu pakiranja gotovih proizvoda te prirodnim odljevom. Društvo je tehnološki unaprijedilo proizvodnju, očuvalo produktivnu zaposlenost te ostvarilo planiranu financijsku uspješnost i razvoj u skladu s razvojnim programom. Ciljevi privatizacije propisani člankom 1. Zakona o privatizaciji, su ostvareni.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

7.1. Zakonski predstavnik pravne osobe u očitovanju od 21. svibnja 2002. prihvatio je Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Franck, Zagreb.

1. Radnički savjet:

Josip Zajec, predsjednik, Franjo Posavac, Ante Gašparević, Marica Ivić, Ivo Pokopac, Boris Jambor, Martin Kušenić, Nikola Pekić, Gabrijel Žabec, Jeronim Mlinarić, Vladimir Zgrablić, Aljoša Russo, Mirjana Grubelić, Branko Puclin, Branka Horak, Katarina Bebek

2. Upravni odbor:

Milan Artuković, od 23. prosinca 1992. do 10. travnja 1995.

Ivo Kmetović, od 23. prosinca 1992. do 10. travnja 1995.

Slavko Galić, od 23. prosinca 1992. do 10. travnja 1995.

Franjo Filipović, od 23. prosinca 1992. do 21. prosinca 1994.

Ivan Škoro, od 23. prosinca 1992. do 21. prosinca 1994.

3. Nadzorni odbor:

Ivan Škoro, predsjednik od 21. prosinca 1994. do 3. srpnja 1998.
zamjenik predsjednika od 3. srpnja 1998.

Tin Dolički, predsjednik od 23. prosinca 1992. do 21. prosinca 1994.
zamjenik predsjednika od 21. prosinca 1994. do 3. srpnja 1998.

Šima Krasić, od 23. prosinca 1992. do 1. kolovoza 1998.

Vlasta Ribarić, od 23. prosinca 1992. do 3. srpnja 1998.

Luka Bebić, od 21. prosinca 1994. do 21. prosinca 1999.

Franjo Filipović, od 21. prosinca 1994. do 3. srpnja 1998.

Josip Previšić, član od 21. prosinca 1994. do 3. srpnja 1998.
predsjednik od 3. srpnja 1998.

Damir Odak, od 3. srpnja 1998.

Dubravko Artuković, od 24. prosinca 1999.

Ivo Kmetović, od 24. prosinca 1999.

4. Direktor ili Uprava :

Milan Artuković, od 10. travnja 1995.

FRANCK, ZAGREB
- povezana društva i osobe

1. FRANCK CELJE d.o.o., Ulica Talcev 15, Celje, Slovenija,
osnovano 28. studenoga 1997.

Osnivač: Franck d.d.

Direktor:

Anton Potočnik

2. FRANCK d.o.o. Ulica Dr. Fetaha Bećirbegovića 45, Sarajevo, Bosna i Hercegovina,
osnovano 23. studenoga 2000.

Osnivač: Franck d.d.

Direktor:

Edin Škaljić